

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
złp. 12.

N^{ER} 51.

Pojedynczy numer na wolność
wym. papierze gr. 10.

PIATEK DNIA 4 MARCA 1851 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 2, 748	— 0. 4	— 5,4			
3. 12	„ 3, 377	† 2. 5	— 4,0	zachodni mocny	pochmurno	śnieg.
8	„ 3, 587	† 1. 4	— 4,8	„ „	„ „	„
9	„ 3, 987	† 0. 3	— 3,8	„ „ średni	„ „	„

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA. — Dalszy ciąg koresponden-
cyy czytanych na posiedzeniu izby poselskiej
dnia 12 b. m.

Ner 7. Do *Jo. X. Lubeckiego.*

Mości Xiążę. Zawiadomiony przez JW.
adjutanta Jenerała hr. Czerniszewa listem
z d. dzisiejszego o danem J. C. K. M. zlece-
niu N. W. X. Cesarzewiczowi, ażeby wszy-
stkie woyska pod rozkazami jego będące, nie
wyłączając woyska Królewsko-Polskiego, po-
stawione były na stopie wojennéy, i ażeby
wykonanie tego wśpieszone było na dzień
10/22 Grudnia r. b. a Kommissyi wojny do-
starzczone potrzebne na to fundnsze, — mam
zaszczyt zawiadomić W. X. Mość o téy nuy-
wyższej woli. W czasie bytności W. X. M.
w Petersburgu w r. 1827 spodziewana potrze-
ba uformowania korpusu obserwacyjnego da-
ła powód do otworzenia na ten cel kredytu
dwa milionów złp. i W. X. M. wydałś po-
lecenie hr. Platerowi, aby summa ta oddana

była pod rozporządzenie jego Ces. Mości.
Taż sama okoliczność ziwia się teraz, lecz
nieobecność najjaśniejszego Pana nie do-
zwala mi oznaczyć o statecznéy wysokości
kredytu. Ograniczam się przeto na wezwa-
niu W. X. M. z najwyższego rozkazu, a-
żebyś w miarę potrzeby oddawał do rozpo-
rządzenia N. W. X. Cesarzewicza summy,
iakichby żądał i osądził za potrzebne do
postawienia woyska Królewsko-Polskiego na
stopie wojennéy. Nieomieszkam donieść do
wiadomości Cesarza i Króla, naszego nuydo-
stowniejszego Pana, treść pisma niniejsze-
go i przesłać W. X. M. w czasie dalsze jego
rozkazy w téy mierze.

Przyymiy W. X. M. zapewnienie nuy-
wyższego poważania z iakiem mam honor
zostawać jego nayniższym sługa.

Petersburg (podp.) Stefan hr. Grabowski.
6/18 Października 1830. Warsz. 12 Lut. 1831.

Za zgodność kopii.

(podp:) Kruszyński.

Ner 8.

Petersburg 29 Października (10) 1830.

Do J. X. Lubeckiego.

Będem ostatnią razą tak znużony i tak cierpiący na oczy, iż niepodobna mi było zdać Xęciu obszerniejszą sprawę z trzech interesów które były przedmiotem mojej pracy z Cesarzem; pamiętając jednak bardzo dobrze com napisał, pewny jestem iż nic nie przepomniałem, i rapport mój chociaż lakoniczny niemniej przeto był wierny. Tą razą posyłam dekret o fabrykacji banknotów, wraz z textem polskim takim jak go Xiąże przysłałeś; rad jestem że mi był przysłany, gdyż mogę już być bezpieczny od technicznych błędów. Wczoraj, pracując z Cesarzem; czytałem przełożenie Xcia względem funduszów nadzwyczajnych dla wojska. N. Pan rzekł, że gdy środek ten opóźniony być ma jeszcze o miesiąc, rad przeto będzie iż przez ten miesiąc jeszcze pobierać będziesz W. X. M. procent. Niemożem podobnego użytku zrobić z listem Xcia z d. 28 Października, chociaż na wszelki przypadek wziętem go był ze sobą; lecz przełożyłem powody dla których Xiąże pisujesz do mnie prywatnie i N. P. zupełnie potwierdził ten sposób orientowania mnie przez listy prywatne, zachowując pisma urzędowe dla przedmiotów wymagających formalnej decyzji J. c. k. m. — Wiadomości z Moskwy o cholerye są nader zaspokajające; w Petersburgu obecność N. P. i rodziny cesarskiej zupełnie uspokoiła publiczność, z tej strony więc wszystko się polepszyło. Nie tak się stało tu z epidemią moralną. W Belgii coraz gorzej idzie, lecz szczególnież zatrważające są wiadomości z Francji. Jeśli terazniejszy porządek rzeczy zburzonym zostanie, iak wszystko spodziewać się każe — powszechne gnieszczenie, powszechna wojna nieuchronnie po się wyda: Tak tedy cała Europa się u-

zbiera, iedn' widocznie, drudzy potajemnie, i dziękuję Xciu za wszystko co mi donosisz zaspokajającego o naszych zasobach. Pocięszam się jeszcze i tą myślą że jest to przesilenie w którym wszyscy cierpią; w którym tyle narodów cierpi więcej od nas, — i iak przemienie, jeśli się okaże; żeśmy mniej od drugich cierpieli, przez porównanie szczęśliwemi nazwać się będziemy mogli. Zegnaj w. x. m. i t. d.

(podpisano) Stefan Grabowski.

Za zgodność kopii

Warszawa d. 12 Lutego 1831.

(podp:) Kruszyński.

Ner 4.

Warszawa 12 Listopada 1830.

Do JW. Stefana Hr. Grabowskiego,

Panie Hrabio!

Szczegółowa rapporta uwiadomiły już zapewne najjaśniejszego pana o tem wzburzeniu, iakiego znaleziono ślady pomiędzy młodzieżą uniwersytecką, dawnymi akademikami i podofficerami ze szkoły podchorążych. Przedmiot ten zajmował dzisiaj radę, która na zasadzie przełożonych iey poprzedniczych dowodów, zadecydowała, że co do cywilnych, indygacye mają być dalej wyprowadzane przez sędziego inkwirenta, i przed wszystkimi dalszemi krokami nam w rezultacie przedstawione, abyśmy mogli ocenić stopień karogodności obwinionych, dla odesłania ich albo przed sąd kryminalny, albo przed sąd seym: gdyby do tego był powód. Lecz w całej tej dyskusji, z boleścią widziałem, że iedyna rzecz nieulegająca wątpliwości, jest niedostateczność prawa; nasze prawodawcze rozporządzenia nie są wcale dla kraju rękoma spokojności publicznej. — Spokojność ta niemoża być zapewniona, tylko przez energią rządu, któryby z iednej strony prostował nadużycia, a z drugiej nie wahał się dla pochwycenia rozruchów gwałcić w por-

trzebie prawodawstwo, niezupełne, bezsilne, i na kilku sprzecznych zasadach oparte, — potem je zaś przekształcił i uporządkował tak, aby się stać mogło narzędziem zastosowaniem do potrzeb kraju i rządzonych. Ta smutna prawda, którą już wyraziłem w czasie sądu sejmowego, dziś znowu też same zastosowanie znajduje. Gdy jednak w nową organizację, projektowaną przez P. Woźnickiego, o której wspomniałem już JW. Panu, spodziwiała się także że będzie mógł usunąć w części niedogodności jakie nas za każdym krokiem wstrzymują, przełożyłem, aby oddano do jego rozporządzenia fundusze, których się zdawał potrzebować dla swoich współpracowników, i rada zezwoliła, aby mu dano na ten cel 3000 zł. na czas aż do pierwszego stycznia.

Tymczasem, będziem się starali robić jak najlepiej, i z prawdziwą przyjemnością widzę, że w całej tej gmatwaninie, winniśmy szczególniej roztropnemu i pełnemu przezorności działaniu Jego Cesarzowskiemu mości, żeśmy pozili najmniejszy złą z dróg, jakie nam prawo zostawiło. Przyymy i t. d.

(podp.) Xawery Xzę LUBECKI.

Za zgodność kopii,

Warszawa 12 Lutego 1830 r.

(podp.) Kruszyński.

(Dalszy ciąg nastąpi)

(Z Gazet Warszawskich.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 18 Lutego. — *Monitor* umieścił pod dniem dzisiejszym następujący artykuł tyczący się uroczystego posłuchania, danego wczoraj belgijskiemu deputacyi:

„Dnia 17 b. m. udała się belgijska deputacja narodowego kongressu do *Palais Royal*. Przyjęto ją 2 adjutantów J. K. Mości przy najwyższym stopniu wielkich schodów, w celu zaprowadzenia ię do pierwszój sali; tam oczekiwał na nią minister spraw zagranicznych i zaprowadził ją do tronowój sali. Król Jmć przyjął deputacyę z tronu; po prawej stronie monarchy znajdowali się Xiążę Orlean, po lewój Xiążę Nemours. Była także obecna Najjaśniejsza Pani, wraz z innymi xiążętami synami i Xiężniczkami corkami Ich K. Mości, iako i Xiężniczka Adelajda, córka

N. Pana. Ministrowie i adjutanci otaczali tron monarchy. Poczém prezes kongressu miał następującą mowę:

„Najjaśniejszy Panie! Najwyższy kongres iako prawodawczy organ belgijskiego narodu wybrał i ogłosił na swoim posiedzeniu z dnia 3 b. m. J. K. Mość, Ludwika Filipa Orlean Xięcia Nemours, 2go syna W. K. M. Królem Belgów, i polecił nam ofiarować J. K. Mości w osobie W. K. M., iako jego opiekuna i Króla, emienioną koronę. Wybr ten poparty jednozgodnem poświęceniem wolnego ludu jest należnym hołdem popularnemu królestwu Francyi i cactom W. K. M. rodzin; ściętnia on węzeł naturalny obudwóch narodów, niestanowiąc ich toż mości; połączając on życzenia i interessa tego ludu z sprawą i pokojem całej Europy, i zapewnia innym krajom, nadając niepodległość Belgów nową podporę, to jest honor Francuzów, nowe żywioły siły i spokojności. Konstytucyjna umowa, na której opiera się tron Belgów, jest ukończoną. Narod uznany za niepodległy oczekuje z niecierpliwością na naczelnika swojego wyboru i dobrodziejstwa z zaprzysiężony przez niego konstytucyi. Odpowiedź W. K. M. uwieńczy jego zasadne oczekiwania i nasze sprawiedliwe nadzieie; wstąpienie na tron W. K. M. przekonało że znasz, N. Panie, całą potęgę prawdziwie narodowego życzenia, a sympatya Francyi jest dla nas zakładem ię szczerego przychlenia się do uczynionego przez Belgów wyboru. — Składamyci N. Panie, uzędowe postanowienia względem nastąpionego wyboru J. K. Mości Xięcia Nemours i odpis ułożony przez kongres konstytucyi.,,

Po odczytaniu przez prezesa deputacyi kongresowego aktu, N. Pan odpowiedział.

„Mości Panowie! Życzenie które wam polecono złożyć mi w imieniu belgijskiego narodu, przez które oznajmiamie mi o wyborze przez kongres narodowy uczynionym, moiego 2go syna, Xięcia Nemours, na Króla Belgów, przepętnia serce moje uczuciami, które pragnę wypurzyć waszemu zacnemu narodowi. Mocno mię to obchodzi, że moje nieustanne poświęcenie się oyczyźnie moiej natchnęło w was powyższe życzenie, i zawsze szczyścić się tém będę, że ieden z moich synów był waszego wyboru przedmiotem. — Gdybym poszedł jedynie ze skłonnością moiego serca i tego życzeniami, aby spełnić żądania ludu, którego pokój i byt

dobry jest równie pożądanym iako i ważnym dla Francji, pospieszyłbym z ich uzupełnieniem. Lecz iakkolwiek ubolewam, iż zmuszon jestem odnowić wam moiego syna, iednak surowość moich obowiązków wkłada na mnie bolesna powinność, i przymusza do oświadczenia WPańom, że nie przyjmuję tronu który mu imieniem narodu ofiarowacie. — Pierwszy mój obowiązek nakazuje mi abym przede-wszystkiem miał na względzie interesa Francji, i ab m mienarażł tego pokoju, który spodziewam się utrzymać, pokoiu tak potrzebnego do szczęścia, do szczęścia Belg-wi innych państw Europejskich. Wolny od dumy, osobiste moje życzenia są zgodne z moimi obowiązkami. Nigdy chęć podbojów, nigdy wprost ośłość oglądania moiego syna na tronie niespowoduje mnie do odnowienia w moim kraju tych wszystkich nieszczęść, będących nieoddzelnemi skutkami wojny, a którechby wszystkie korzyści, iakkolwiek znaczne wynagrodzić niemogły. Pr układy Ludwika XIV. i Napoleona byłyby dostatecznemi do słumienia w mnie żądź zgubnych sadzania synów moich na tronach, i do dania pierwszeństwa chęci uszczęśliwienia moich ludów i utrzymania pokoju nad żądze świetnych zwycięztw, któreby niezawodnie w nowy wojny okryły wawrzynami nasze zwycięzkie sztandary. — Oby Belgie były wolne i spokojne! Oby nigdy nie zapomniały, że prędkie uznanie swoiędzy niepodległości wiane są iedynie porozumieniu Francji z wielkiemi europejskiemi mocarstwami. Niechaw się zawsze spodziewać moim pomocy, gdy będzie idź o to aby je obronić od wszelkiy zewnętrzny napaści, lub każdego obcego wpływu! Lecz niechaw także Belgie strzeżę się od plagi wewnętrznych rozterkow i niedopuszczają ich przez ustanowienie konstytucyjnego rządu, któryby utrzymywał przyjacielskie stósunki z swoimi sąsiadami i strzegł praw ogółu, przez zaręczenie wiernego i bezstronnego wykonania ustaw. Oby władca, którego sobie obrają, ustalił ich wewnętrzne bezpieczeństwo, oby także ich szczęście było dla mocarstw zakładem nieprzerwanego nadal powszechnego pokoju! Oby ten nowy władca przejął się ważnością swoich przyszłych obowiązków! Oby nigdy niezapominał, że wolność publiczna i uszanowanie ustaw jest najsilniejszą podstawą jego tronu! Utrzymanie królewych instytucji i wierność w dopełnieniu przyjętych zobowiązań są to najsuk-

teczniejsze środki do zachowania tronu od wszelkiy napaści i do odwrócenia niebezpieczeństwa świeżych i pamiętnych zaburzeń. — Powiedźcie WWPanowie swoim współobywatelom i rodakom, że te są moje dla nich życzenia, i że mogą być pewnemi moiego do nich przywiązania; znajdą mnie zawsze gotowym do okazania go im w skutku, i do utrzymania z nimi stósunków przyjaźni i sąsiedztwa, tak potrzebnych dla dobra obu narodów. (Constit.)

Monitor poryzki umieścił z dnia 15go bieżącego miesiąca artykuł względem zaszłych wypadków w tymże dniu w następujący treści: "Występne pomysły sprzyjające przeszłej dynastji wzbudziły powszechną niechęć; zaarrestowano n ebawnie podżegaczy, a jeżeli nasze ustawy i instytucje zostały ciężko obrażone, będą należycie pomśczone. Z tęp wszystkiem dnia 15 rozruchy spowodowały nieporządek, a ci nawet, którzy za przewodnictwem sprawiedliwy niechęci do tego należeli, pożałują tego mocno. Dziś z rana o godzinie 11 1/2 udała się tłuszcza, po spustoszeniu kościoła St. Germain l'Auxerrois i złupieniu wszystkich przedmiotów do tegoż kościoła należących, do kościoła Wniebowstąpienia Pańskiego, na ulicy St. Honoré, aby zrzucić znaydujący się tamże krzyż z liljami. Narodowa gwardya przybyła dość wczesnie do rozpedzenia tego tłumu. W południe przyciągnęła inna tłuszcza do pałacu arcybiskupa, przedarła się w głąb iego i porozbijała meble i wszystkie ozdoby będące w iego pokojach i te powrzuciła w rzekę. W swoiędzy zapalczywości wzięła się do dachów i kominów. Teraz już się uspokoiło i porządek niezawodnie nastąpi. Narodowa gwardya, zebrana i czuwająca przez dzień cały na różnych punktach pałacu gdzie niebezpieczeństwo zagrażało, była niezmordowana. Dowiodła ona swoimi postępkami i mową, ile była zajęta dopełnieniem swoich powinności; okazała swoję niechęć z powodu nieznego czynu, lecz wie także, iż ustawy istną, a rząd stara się o ich ścisłe wykonanie, i że wyuzdany gniew tłumu zwykł zawsze sprawić wewnętrzną niespokojność, która całą nadzieję naszych nieprzyjaciół stanowi. (G.R.P.) (Zaburzenia te sprawili stronnicy straconego króla Karola X., któremu się marzyć nieprzestało że dynastya iego na tron francuzki powróci, i który nic nieznan edbuie aby dopiął swojego celu.)